

Søren Andersen: De to lovforslag, der er til behandling, har faktisk ingenting med sociallovgivningen at gøre. Kun den omstændighed, at der i selve folkepensionsloven, der hører under socialministeren, er fastsat bidrag til dækning af en del af folkepensionsudgifterne, er baggrunden for, at lovforslaget om forhøjelse af invalide- og folkepensionsbidraget behandles særskilt og ikke sammen med den øvrige buket af skattelove. Den ændring, der skal foretages, giver nemlig bidraget en sådan form, at man faktisk kan tale om en ny skat.

Folkepensionsbidraget kom ind i loven i 1956 om den mindstepension, som var den første spæde spire til den fulde folkepension. Den har vi nu inden for synsvidde, idet den skulle være en kendsgerning i 1970, men allerede nu skal vi betræde det første trin i overgangsperiodens aftrappingsregler. Med indførelsen af den hidtidige bidragsform kom vi i virkeligheden ind på en ny og moderne form for kontingent, som er et særkende for sociallovgivningen i vore nordiske nabolande. Vi har betragt det denne nordiske vej i sociallovgivningen ved et par gange at forhøje procenten, først fra 1 til $1\frac{1}{4}$ og dernæst fra $1\frac{1}{4}$ til $1\frac{3}{4}$, dels i forbindelse med ophævelsen af kontingentet til invalidepension, dels til delvis betaling af gennemførelsen af den fulde folkepension.

Da vi i 1963 afgav betænkning om den fulde folkepension, ønskede vi egentlig i bred almindelighed og tværpolitisk, at udgiften hertil skulle dækkes ved en forhøjelse af bidraget. I forbindelse med helhedsløsningen i marts 1963 vedtoges det at forhøje bidraget og hensætte pengene med henblik på den senere udbetaling af den fulde folkepension. Lovforslaget herom kom imidlertid først et år efter, og da vi fra oppositionens side ønskede en oversigt over pensionens fremtidige finansiering, kunne dette ikke lade sig gøre. Man trøstede oppositionen med, at man havde penge at begynde med. Man sagde, at man ikke var helt klar over, om hele udgiften skulle dækkes gennem folkepensionsbidraget. Man udtalte også noget i retning af, at man ikke ville binde sig for langt frem i tiden. Der var altså med andre ord penge nok at begynde med, og det er der stadig. Ifølge loven vil der den 31. marts 1965 være hensat 221 mill. kr. på en speciel konto til dækning af udgifterne

ved overgangen til den fulde folkepension. Statens andel er det første år kun 150 mill. kr., og samtidig kommer der penge ind for et nyt år. Man har altså ret til at sige, at der i hvert tilfælde foreløbig et par år er penge til det nævnte formål.

Men man er som nævnt allerede begyndt at anvende bidraget som et finanspolitisk middel, og denne lovændring vil yderligere medvirke til at inddrage købekraft. Karakteren af skattelov udbygges desuden ved ændringer i det grundlag, af hvilket bidraget tages. Det har hidtil været sådan, at bidraget var en ensartet procent, men man opkrævede ikke beløb under 80 kr. for ægtepar og 40 kr. for enlige, svarende til indtægter på 4.500 kr. for ægtepar og 2.500 kr. for enlige — rundt regnet den grænse, ved hvilken man begynder at betale kommuneskat.

Nu ændrer man imidlertid formen således, at man over hele linjen trækker dette beløb fra den skattepligtige indtægt, inden bidraget bliver beregnet. Dernæst sætter man ikke bidraget op til det, man egentlig havde tænkt sig, som ville være $2\frac{1}{4}$ pct., men derimod til $3\frac{1}{4}$ pct. Jeg og mit parti er meget betænkelig ved denne nye form for bidrag — denne nye, moderne, handy form for et kontingent — der jo i virkeligheden forfusker bidragstanken, en tanke, som også har været godkendt af socialdemokratiet, regeringspartiet og dets udvalgsmedlemmer dengang vi i sin tid afgav betænkningen om overgang til den fulde folkepension.

Det eneste i lovforslaget, der har karakter af sociallov, er faktisk den ændring, der sker med henblik på betaling af sygekassekontingent i forbindelse med det nye pensionstillæg. For at lette kommunerne fastsatte man dengang, at der skulle regnes med sygekassekontingentet pr. 1. januar, men nu har man altså opdaget, at sygekasserne normalt foretager ændringer i kontingentet pr. 1. april. Man vil derfor ændre loven således, at der regnes med det til enhver tid gældende sygekassekontingent. Det er et spørgsmål, om man ikke her skaber noget, der rent administrativt kan give vanskeligheder og betyde øget administration, uden at det i og for sig kommer til at betyde ret meget økonomisk. Det er imidlertid noget vi kan se på i udvalget. I det hele taget skal jeg på mit partis vegne